DE LA „CUPA U.E.F.A."... LA DIVIZIA „B"!

16. „Poli" Iași 34 12 6 16 44-53 30

● Puncte realizate acasă : 28 ; puncte realizate în deplasare : 2.

● Golgeterii echipei : Romilă 10 goluri ; Costea 7, Coroș 6, Dănilă și Simionaș — câte 4, Florean și Cioacă — câte 3, Ursu și Cernescu — câte 2, D. Ionescu, Oprea și C. Ionescu — câte 1.

● Jucători folosiți : 23 — Romilă 34 de meciuri, Ursu 33, Simionaș 32, Oprea, Anton și Cioacă — câte 30, Dănilă 26, Ciocîrlan 25, C. Ionescu 24, Costea și Florean — câte 23, D. Ionescu 22, Bucu și Naste — câte 19, Munteanu 17, Coraș 16, Cernescu 11, Agachi 9, Opaiț 8, Keressi și M. Radu — câte 2, Paveliuc și Șachelarie — câte 1.

● Cartonașe roșii : Ciocîrlan (etapa a 19-a).

● Cartonașe galbene : 22 — 11 jucători. Cele mai multe : Costea și Anton — câte 4.

● A beneficiat de 9 lovituri de la 11 m : 8 transformate (Romilă și Costea — câte 3, Coraș și Dănilă), una ratată (Costea). A fost sancționată cu 5 penalty-uri : 4 transformate, 1 ratat.

...Terminase prima parte a campionatului 1980—81 pe locul 9, și pentru **Politehnica Iași** (echipă pregătită de **L. Antohi** și **K. Gross**) a urmat o iarnă senină, frumoasă, cu planuri îndrăznețe, cu proiecte care mergeau... pînă la un loc în „Cupa U.E.F.A.". Deși avea —1 în „clasamentul adevărului", Politehnica devansa în clasament pe **Steaua** sau **A.S.A.**, de pildă : dar cel mai important pentru ea era faptul că se afla la 5 puncte în fața echipelor **F. C. Baia Mare** și **Sportul studențesc** și la 6 puncte de **F.C.M. Galați**, ocupantele locurilor retrogradante la sfîrșitul turului.

Atmosfera de la Iași era, deci, calmă, jocul — cu bune și rele — rămînînd la nivelul calificativului de satisfăcător spre bine. Lumea, mulțumită, se gîndea la saltul spre vîrful piramidei.

...Cine bănuia ce va fi în retur ? Mai mult ca sigur că în Copou nimeni nu vedea norii negri ce avea să vină. Nu greșim dacă vom spune că și în echipă era o atmosferă de automulțumire. Se uitase, probabil, că **doar cu numele nu se poate cîștiga un meci.** Returul a început cu o înfrîngere, la Baia Mare, și nimeni nu s-a alarmat, nimeni n-a disperat. **A urmat, însă, lovitura de trăznet : în primul meci acasă (etapa a II-a a returului). Politehnica a pierdut cu F. C. Argeș (0—1). Povara insuccesului, a punctelor pierdute au blocat-o, jucătorii păreau cu picioare de plumb. Au urmat egalurile de acasă (1—1 cu „Poli" Timișoara, 0—0 cu F.C.M. Brașov), și Politehnica a început să coboare pe locurile periculoase : 13, 14, 12, 16 (în etapa a 28-a) pe care l-a părăsit apoi pentru cinci etape, dar nu l-a putut evita în final.** Acel 0—0 de la Petroșani n-a putut repara nimic. AȘA A RETROGRADAT POLITEHNICA IAȘI.

Dar explicațiile sînt altele și nu puține. Cînd situația a devenit grea și moralul jucătorilor a cedat, a început să apară și lipsa de prospețime. Am mai semnalat fenomenul cu mult timp înainte: la **Politehnica Iași a existat un conservatorism greu de înțeles și tineretul nu și-a făcut loc !** Au fost cîteva încercări cu Keressi și M. Radu, dar fără roade. Și timpul, implacabil, se scurgea. **Anton** a ajuns la 28 de ani, **Ursu,** tot la 28, **Ciocîrlan** — 29, **Romilă** și **Simionaș** (oameni de bază) — 31, **C. Ionescu** — 28, **Costea** — 32, **Dănilă** — 29, **D. Ionescu** — 28, **Naste** — 28. E bine să ai „bătrîni" în echipă, dar nu prea mulți... În retur, echipa i-a pierdut pe **Coraș** și **Cernescu.** Coraș ne aduce în discuție altă problemă : a **OMULUI DE GOL.** În toamnă, mijlocașul Coraș era golgeterul echipei... doar cu 6 goluri, în timp ce **D. Ionescu** a înscris doar un gol, **Dănilă** — 4, **Cioacă** (cîte speranțe nu s-au pus la debutul lui !?!) — 3. În retur a plecat Coraș, iar **Dănilă, Cioacă** și **Doru Ionescu** (TREI ÎNAINTAȘI) **n-au mai marcat nici un gol.** De necrezut, dar adevărat ! Nesansă ? NU. JOC SLAB !

O insuficientă concentrare în meciurile decisive, de acasă (în partida cu F.C.M. Brașov, 0—0, Costea a ratat un penalty, care putea însemna punctul... salvării) ; **lipsă de angajament, de dăruire, în partidele din deplasare** (meciul cu Progresul, decisiv, a fost o mostră). Starea de spirit a jucătorilor ne-a demonstrat-o de pildă, Ciocîrlan, unul dintre principalii autori ai retrogradării : în meciul cu F. C. Argeș a fost eliminat de pe teren pentru lovirea adversarului, și în 10 oameni, echipa a pierdut ; în întîlnirea cu Progresul, el a faultat 1-nutil, într-o fază în care nici nu putea fi vorba de pericol, și din lovitura liberă a rezultat golul cu care Progresul a cîștigat. Despre finalul de campionat, ce să mai vorbim : 4 deplasări, 4 înfrîngeri (1—5 la Tg. Mureș, 0—2 la Bacău, 0—1 la Progresul, 0—8 la Hunedoara). Poate că dacă ar fi jucat la Hunedoara cu o etapă... înainte, deznodămîntul ar fi fost altul. Datele problemei, însă, nu se schimbau. Se mai amînau cu un an.

Al. CONSTANTIN

„GRANDOARE ȘI DECADENȚĂ"...

17. F. C. Baia Mare 34 10 6 18 37-62 26

● Puncte realizate acasă : 24 ; puncte realizate în deplasare : 2.

● Golgeterii echipei : Terheș și Buzgău — câte 7, I. Mureșan 6, Roznai 4, Dragomirescu, Koller și Bălan — câte 2, Ciohan I. Sepi, Condruc, Sabău și Tătăran — câte 1, Gh. Ștefan (Progresul-Vulcan) și Szabo (A.S.A.) — câte un autogol.

● Jucători folosiți : 27 — Sepi 33 meciuri, Borz și Terheș — câte 32, Koller, P. Radu și I. Mureșan — câte 31, Bălan 26, Roznai 24, Deac și Condruc — câte 21, Sabău 20, Buzgău 17, Dragomirescu 16, Molnar și Onuțan — câte 15, Windt și Tătăran — câte 12, N. Răducanu 10, G. Mureșan, Lenghel și Feher — câte 8, Hotico 6, Ciohan I și Frank — câte 5, Moldovan, Litan și Lascău — câte 1.

● Cartonașe roșii : nici unul.

● Cartonașe galbene : 24 — 14 jucători. Cele mai multe : P. Radu 5.

● A beneficiat de o singură lovitură de la 11 m, transformată de Koller. A fost sancționată cu 3 penalty-uri : 2 transformate, 1 ratat.

Fără doar și poate că cea mai mare surpriză a campionatului 1980—81 a constituit-o prezența pe lista retrogradatelor a echipei **F. C. Baia Mare,** o formație care se anunța ca una dintre cele mai redutabile, candidată la un loc în prima parte a clasamentului. Într-adevăr, cine ar fi crezut că „echipa lui Mateianu" (care se clasase în campionatul trecut pe locul al 4-lea, destul de aproape de **Universitatea Craiova, Steaua** și **F.C. Argeș**) nu numai că va ajunge o parteneră comodă de întrecere în anul următor, dar va trebui chiar să părăsească prima scenă fotbalistică ?

Dacă primul ei meci din acest campionat, 0—2, la Iași, cu **Politehnica,** a trecut neremarcat, fiind vorba de un joc susținut în deplasare, egalul (1—1) cu **F.C.M. Brașov,** obținut în partida următoare, chiar pe teren propriu, a ridicat un prim semn de întrebare. De aici încolo, **rezultatele bune au devenit excepția care a confirmat regula rezultatelor slabe.** F. C. Baia Mare pierzînd ACASĂ jocurile cu **Universitatea Cluj-Napoca** și **F. C. Olt,** pentru a da doar două exemple. Și toate acestea, cu aceiași lot valoros, din care nu lipsea nici măcar o singură piesă, cu aceiași dirijor la pupitru, pînă la jumătatea returului.

Mister ? Nici în fotbal nu există mistere, ci cauze precise, detectate sau nu. Desigur că „plecarea" în genunchi a echipei **F. C. Baia Mare** se datorează într-o bună măsură și lui **Răducanu,** care se integra, ca și **Ariciu,** în concepția de joc a formației băimărene (cu portarul avansat pînă dincolo de marginea careului, în postură... uneori, de fundaș), dar împingea acest rol prea departe, tratîndu-l în plus, cu superficialitate. Aceasta poate explica doar startul slab al băimărenilor, dar nu și parcurgerea altor etape cu aceiași pași nesiguri. Și apoi, dacă echipa a terminat turul într-o situație precară, s-ar fi putut conta pe redresare pe distanța destul de lungă a celor 17 jocuri din retur, cînd nimic nu era definitiv pierdut. Revirimentul nu s-a produs însă. Se pune întrebarea : **de ce ?**

Pe de o parte, ceea ce a fost o inovație la începput în jocul lui **F. C. Baia Mare,** deci o surpriză pentru adversari, **s-a transformat într-un joc stereotip,** ușor de anihilat. Pe de altă parte, scăderea exigenței în procesul de pregătire (dublată de unele acte de indisciplină), a slăbit potențialul echipei, a frînat-o în stilul ei de joc ofensiv, a făcut-o vulnerabilă în apărare. Modul cum s-au pregătit (mai bine spus : cum nu s-au pregătit) **Deac, Onuțan** și **Windt,** de pildă, a dus la neînțelegeri între jucători, unii nevrînd să „joace" și pentru alții. A existat și **o supraestimare a propriilor posibilități,** parfumul amăgitor al vedetismului tulburîndu-i pe mulți jucători, care au crezut prea mult în succesele trecutului și nu le-au mai pregătit pe cele viitoare.

Plecarea lui **Viorel Mateianu** n-a fost, de aceea, o dezertare, ci o consecință a acestor stări de lucruri, pe care nu a putut s-o mai controleze, s-o îndrepte.

Suporterii echipei din Baia Mare au toate motivele să fie dezamăgiți, ei neputîndu-se aștepta la acest deznodămînt neplăcut. Dar amărăciunile în fotbal sînt trecătoare. Ca și succesele... Strîngîndu-și rîndurile, aducîndu-și aminte de lupta pe care au dus-o altădată pentru promovare, jucătorii băimăreni au temeiuri să aștepte cu încredere noul sezon fotbalistic, să spere că vor repeta isprava din trecut, revenind în rîndurile echipelor noastre divizionare „A".

Pompiliu VINTILĂ

DIN NOU... „A.B.B.A."

18. F. C. M. Galați 34 7 4 23 34-72 18

● Puncte realizate acasă : 18 ; puncte realizate în deplasare : nici unul.

● Golgeterii echipei : Balaban 7 goluri ; Cr. Rusu 6, Majaru 5, Orac 4, C. Zamfir, Bejenaru și Comșa — câte 2, M. Olteanu, Cramer, Florea, I. Constantinescu și Căpățînă — câte 1, Benta (F.C.M. Brașov) — autogol.

● Jucători folosiți : 30 — Balaban 33 meciuri, Orac 30, Vlad 29, Cr. Rusu 26, Moțoc 24, Majaru 23, G. Popescu 20, Jivan 19, R. Dan și Oană câte 16, Țolea, Bejenaru, Florea și Comșa — câte 15, M. Olteanu și Stoica — câte 14, I. Constantinescu 13, O. Rusu 9, Căpățînă, Cramer, Zlate, Burcea, Anghelinei și Onofrei — câte 8, C. Zamfir 7, Ancuța 5, Iordăchescu 4, Hanghiuc și Vlăduț — câte 3, Profir 2.

● Cartonașe roșii : nici unul.

● Cartonașe galbene : 32 — 17 jucători. Cele mai multe : Vlad 4.

● A beneficiat de 2 lovituri de la 11 m : una transformată (Balaban), una ratată (Balaban). A fost sancționată cu 7 penalty-uri, toate transformate.

O echipă mai... constantă (în felul ei) decît F.C.M. Galați nici că se poate : **mai mult de două treimi din campionat a ocupat locul 18 !** Dealtfel în cele patru clasamente (tur, retur, acasă, deplasare) publicate cu cîtva timp în urmă de ziarul nostru, formația dunăreană ocupă — în fiecare dintre ele — aceeași treaptă, 18. Prin urmare, F.C.M. ia pentru a treia oară (în 1974/75, 1976/77 și 1980/81), în decurs de șase campionate, drumul Diviziei „B", cu toate că, la începutul întrecerii, gălățenii declarau că ei „nu vor mai dansa în ritm de A—B—B—A". Și totuși n-au dansat „în lanț" în Divizia „A" decît două campionate (record pînă acum pentru o formație gălățeană). De ce ? Mai multe cauze au stat la baza „efectului retrogradare", cae mai importantă dintre ele fiind INSTABILITATEA, instalată la toate nivelele ! Lipsurile cele mai mari din viața echipei au fost generate de **instabilitatea de la conducerea tehnică** a „11"-lui gălățean. Deși formația a început și a terminat campionatul sub îndrumarea antrenorului Constantin Teașcă, un tehnician cu vechi state de serviciu în fotbalul nostru, **el a lipsit perioade mai lungi sau mai scurte de la conducerea tehnică a formației.** În acest timp, echipa a fost pregătită de căpitanul acesteia, Ion Constantinescu (în prima parte a campionatului) și de antrenorul Adrian Neagu (o perioadă din retur) : fiecare dintre ei au avut metode de pregătire diferite, beneficiind și de... loturi diferite. Deci **a doua instabilitate a fost aceea a lotului** (30 de jucători folosiți în campionat !). Dacă C. Zamfir (scos din lot) și Cramer (ispășind o condamnare) au dispărut din echipă în timpul turului, M. Olteanu, Țolea, A. Florea, Bejenaru, Burcea, I. Constantinescu, un nucleu de jucători experimentați, nu au mai apărut, din diferite motive, în lotul pentru retur. În schimb, jucători tineri, cei mai mulți de perspectivă, dar deocamdată sub randamentul celor pe care i-au înlocuit, au îmbrăcat tricourile alb-albastre : Onofrei, Zlate, Anghelinei, Ov. Rusu, Comșa, Stoica, Căpățînă, Iordăchescu, Profir. Doar Ancuța (fost la F.C. Argeș și F. C. Constanța) este mai cunoscut.

Instabilitatea de care aminteam a existat **chiar și la conducerea clubului :** P. Caradint a fost înlocuit cu Ioan Petre, pentru ca, în a doua parte a campionatului, să se apeleze, din nou, la cel dintîi (om cu o veche experiență în fotbal, de numele lui fiind legate cam toate promovările formației gălățene). Asta pentru a nu mai aminti decît în treacăt de **fluctuațiile din biroul de conducere a clubului,** entuziasmul afișat de cei mai mulți dintre membrii acestuia la începutul turului „topindu-se" etapă după etapă, înfrîngere după înfrîngere, pentru ca, spre final, numai 2—3 dintre cei mai apropiați de echipă și de jucători să fie alături de reprezentanții Galațiului în Divizia „A".

Pe scurt, în afară de amintita instabilitate, alte motive care au concurat la nefericitul deznodămînt ar mai fi : **componența și valoarea lotului ; indisciplina** (adesea tolerată) **unor jucători din cauza lipsei de fermitate a conducerii clubului ; lipsa de tact a antrenorului C. Teașcă.** Ca și la alte echipe pe la care a trecut, el nu și-a apropiat jucătorii, nu a reușit să-i unească sub același crez de „luptă" pentru ca un oraș cu o atît de mare pondere economică, cum este Galațiul, să albă, în continuare, o reprezentantă în prima divizie.

Ce ar trebui întreprins ? Credem că este necesar în primul rînd să se înceapă totul cu **o analiză temeinică și lucidă a situației, a cauzelor care au generat-o și au menținut-o.**

Mircea TUDORAN

UNII ANTRENORI POT DEVENI FOARTE BUNI GHIZI... O. N. T.

Punete de vedere

Ștefan Roman este un antrenor pe care îl considerăm mereu tînăr. Este tînăr ca vîrstă dar în această meserie are, de acum, ani buni de activitate. Și a dovedit și har pentru această meserie. La calitățile lui de fotbalist — grație cărora a ajuns să joace în Divizia „A" —, i-a adăugat nu numai dragostea și pasiunea pentru acest sport, dar și o pregătire corespunzătoare, certificată prin categoria I de clasificare și de părerile bune ale multor oameni de fotbal. Rezultatele frumoase nu l-au ocolit chiar din primii ani, cu Chimica Tîrnăveni, de pildă, din care făcuse o bună divizionară „B". Mai mult, acum trei ani, cînd lucra la Giurgiu, echipa aceea (care azi se află în Divizia „C") era, pe undeva, pe sus în clasamentul eșalonului doi și nu puțini localnici se gîndeau la Divizia „A".

Într-una din zile l-am întîlnit pe **St. R.** în preajma federației. Ca și alți antrenori, el nu are nici un angajament. L-am întrebat de ce ? **„Pentru că nu mai e tragere de inimă peste tot, pentru că nu te lasă să lucrezi".** Există oare o „inflație" de antrenori? — l-am întrebat. **„Nu cred. Cînd spun aceasta mă refer la antrenorii meseriași. Multe echipe își rezolvă problemele pe plan local, cu improvizații. Numesc un profesor de educație fizică** (uneori nici nu i se știe specializarea) **și gata. Iar profesorii de educație fizică dau buzna în fotbal pentru că, au auzit ei, e frumos și rentabil".**

Da, au auzit că în fotbal e o pîine albă, pe care, chiar dacă unii o împart cu oameni de prin preajma echipei, cu „drucări", tot mai rămîne ceva. Asta e. În selecția și angajarea antrenorilor de fotbal continuă să predomine, în unele locuri, arbitrariul, aprecierile făcîndu-se ba după locul în clasament (e un criteriu, dar nu singurul și care nu depinde numai de antrenor), ba după 1001 de motive... La angajare se fac aprecieri elogioase la adresa celui venit, chiar măgulitoare, el, antrenorul, răspunde cu mari promisiuni (uitînd că titlul de campioană îl poate lua doar o echipă, că, vrînd-nevrînd, trei formații vor retrograda : la Divizia „B" — chiar patru, într-o serie), pentru ca după cîteva insuccese totul să se uite, antrenorul să devină **„un incapabil", „un ratat", „un om certat cu etica", „pretenționos din cale afară",** etichetări care apar vizavi de reproșurile antrenorului că **„nu m-au ajutat", „n-au făcut nimic din ce au promis", „secția de fotbal nu ține seamă de mine și discută peste capul meu cu jucătorii, promițîndu-le marea cu sarea".** Sînt și antrenori care nu spun nimic. Nu reproșează nimic. Își fac valiza peste noapte și pleacă de lîngă „dragostea lor", pe care spuneau că o vor vedea în Cupa U.E.F.A.

Acestea sînt **lucruri reale** și nu paragrafe luate dintr-un roman de aventuri. Necazul e că ele se petrec de parcă nimic nu s-ar fi întîmplat.

Fotbalul românesc este angajat în această toamnă într-un program competițional de mare responsabilitate. Toți se gîndesc la meciurile cu Ungaria și Elveția și doresc ca echipa României să se afle anul viitor printre participantele la turneul final al campionatului mondial. Pentru o pregătire la nivelul cerințelor și o comportare corespunzătoare în partidele de care am amintit (inclusiv în jocurile din cupele europene), biroul federal a hotărît să se „înghețe" transferările de jucători la Divizia „A", măsură primită favorabil de către iubitorii fotbalului, inclusiv de conducători de cluburi, antrenori și jucători, dintre care unii și-au exprimat adeziunea la măsura luată de federație chiar în coloanele ziarului nostru. **În schimb, transferările de antrenori continuă.** Jucătorii rămîn, antrenorii pleacă! La Divizia „B" (nu e o surpriză) e o adevărată vînzoleală, iar Divizia „A" îi ține isonul. ANUL ACESTA S-AU BĂTUT TOATE RECORDURILE ÎN MATERIE. Mai mult de jumătate din divizionarele „A" și-au schimbat antrenorii. **Pleacă antrenorul care își cunoștea echipa, care îi știa posibilitățile, pleacă cu concepțiile sale tactice și vine altul, cu alte metode, cu alte vederi, cu alte tactici, cu alte... capricii. Și pînă ce antrenorul reușește să se cunoască bine cu noua echipă, trece o jumătate de sezon, poate chiar mai bine, procesul de pregătire suferă.** Echipe nou promovate (în Divizia „A" sau în Divizia „B") schimbă antrenorul. Ce să mai crezi? Cine are merit în promovare, dacă antrenorul este înlocuit? **„Ne vom pregăti temeinic", „Vom face și vom drege"** — lucruri auzite de atîtea ori — ca înregistrate pe o placă ! — de la conducători, antrenori, jucători. Cînd și cum?, dacă unii antrenori, acum cînd a sunat ceasul adunării la startul pregătirilor, colindă țara, se află cu valizele prin gări, unii fiind nehotărîți chiar în ce direcție să-și cumpere biletul de tren ? Să nu mai spunem că mulți, cînd au ajuns la stația terminus, au avut bucuria să audă : **„Știți, n-a fost de acord tovarășul X sau Y"** și fac calea întoarsă. A fost angajat un alt antrenor, care a promis mai mult, care s-a dovedit mai inventiv în vorbe și mai puțin zgîrcit în promisiuni.

În această furtună în rîndurile antrenorilor de fotbal, Ion Oblemenco a rămas la cîrma campioanei și deținătoarei Cupei României. Tare ne e teamă ca cineva să nu-i reproșeze și lui că n-a cîștigat Cupa campionilor europeni... Lăsînd gluma la o parte, să spunem din nou că **situația antrenorilor de fotbal nu e deloc roză și că această INSTABILITATE poate influența nefavorabil calitatea campionatului, a fotbalului practicat într-un moment cînd este nevoie de o atmosferă de muncă responsabilă, în perspectivă, mai ales la Divizia „A".**

Constantin ALEXE